

34/2024

+ navíc LETNÍ POVÍDKA
KATEŘINY DUBSKÉ

vlasta

TV

program
uvnitř
od 26. 8.
do 1. 9.

CESTOVACÍ *retro*

KAM JSME
NEJČASTĚJI JEZDILI,
KDYŽ BYLO JEN PĚT
CESTOVEK,
ANEB DOVOLENÉ
ZA TOTÁČE

PSYCHOLOGIE

Hlava stávkuje?

Co je to
mozková mlha
a jak se jí
zbavit

ROZHOVOR

Daniela Brzobohatá

Postupem času se dokážete
povznést nad malichernosti
a uspořádáte si, *co je pro
vás ve vztahu důležité.*

STREET *food*

VYZKOUŠEJTE DOMA
NEJLEPŠÍ JÍDLA ZE
VŠECH ULIC SVĚTA
9 SUPER TIPŮ

Ledovcové dobrodružství pod nejvyšší horou Rakouska

Nikdy nekončící déšť a mlha tak hustá, že by se dala krájet... Přesně tak nás přivítalo korutanské městečko Heiligenblut pod nejvyšší rakouskou horou Grossglockner, kam jsem se s přáteli vydala zažít trochu dobrodružství. A přestože se na nás obloha zpočátku mračila, dlouho jí to nevydrželo. Ale to bych předbíhala. Pojd'me to vzít hezky od začátku... TEXT PETRA ŠMÍDOVÁ

Čím víc jsme se blížili k městečku Heiligenblut po panoramatické grossglocknerské vysokohorské silnici, tím déšť přidával na intenzitě. Okolí navíc halila všeobjímající pára z lesů a mě napadlo jediné: „Má vůbec cenu jít další den na rafty, jak bylo původně v plánu?“ No, samozřejmě že má! Jde přece o vodní sport, takže se člověk namočí tak i tak, a i přestože hotel Kärntner-

hof nabízel mnoho luxusu a pohodlí, válet se na pokoji jsme se tam přece nepřijeli. Jaké bylo ale naše překvapení, když nás další den probudily horké sluneční paprsky, které mlsně olizovaly vysokohorské štíty a dávaly tak najevo, že dneškem období dešťů, které zde v posledním týdnu panovalo, končí. Navlékli jsme proto plavky, na ně neopren, který zabraňuje chladu, a už jsme si to s raftem a instruktorem ze

sportovní školy Pristavec štrádovali k řece Möll, která měla dle místních jen asi osm stupňů Celsia.

Peřeje byly místy divočejší, než se na první pohled zdálo, ovšem díky zkušenému instrukturovi, který umně rozdával povely a hýřil vtípem, jsme jimi klouzali jako po másle.

Za necelé dvě hodinky jsme vodním korytem urazili něco přes patnáct kilometrů

Nenáročná túra po ledovci, kterou zvládnete

Na další den jsem se obzvlášť těšila. V plánu byla totiž vysokohorská túra s horským vůdcem po ledovci Pasterze, který se stal populární ukázkou globálního oteplování. Ještě před 150 lety totiž ledovec dosahoval téměř k obci Heiligenblut a celá kotlina byla plná ledu a sněhu. Dnes

Samotný trek nebyl nic náročného a zvládl by ho i netrénovaný jedinec, či rodina s dětmi – to mají ostatně psáno i v nabídce a propozicích národního parku Vysoké Tauury, který treky na ledovec s certifikovaným horským vůdcem zajišťuje.

První část jsme zahájili mírným stoupáním po příjemné cestě a pozorovali sviště, kteří na nás vykukovali zpoza kamenů a pískáním se mezi sebou dorozumívali na desítky metrů. Někteří chlupatí odvážlivci si od nás dokonce nabídli kousek hrušky či jablíčka.

Zhruba v polovině túry jsme na pohorky nasadili mačky, oblékli lezecké sedáky a vůdce si nás z bezpečnostních důvodů jednoho po druhém navázal na lano. Pohyb po sněhu a ledu byl tak mnohem snazší. Sluníčko hřálo, vítr lehce pofukoval a my tak mohli nasávat čerstvý horský vzduch a kochat se absolutně nezaměnitelnými výhledy, které by vykouzlily úsměv na tváři i tomu

největšímu bručounovi.

Poutní kostel opředený legendou

Poslední den našeho putování jsme věnovali odpočinku a vydali se zhlédnout alpskou expozici kozorohů, nebo-li Haus der Steinböcke. Kdo by čekal obyčejné muzeum s vycpanými živočichy, byl by na omylu. Interaktivní expozice nás vtáhla do horské fauny, potěškali jsme si rohy dospělých jedinců, pobavili se nad zvířecí kámasútrou a na své si zde přišli i děti (nebo dospělí s duší dítěte), pro něž je zde nachystáno nespočet skluzavek po vzporu svišťích nor.

A prošli jsme také městečko Heiligenblut, jehož dominantou je malebný poutní kostelík, opředený legendou. Ta vysvětluje původ názvu města, což v překladu znamená „Svatá krev“. Podle této legendy žil v 10. století dánský princ jménem Briccius, který se vydal na pouť do Říma. Na zpáteční cestě se mu dostalo vzácné relikvie – kapky krve Ježíše Krista, již nalil do malé lahvičky a aby ji uchránil před nájezdníky, zašil si ji do lýtkového svalu.

Když však Briccius prchal přes alpské hory, zahynul v lavině. Jeho mrtvola byla nalezena až tři roky po jeho smrti, ovšem z jeho ran stále vytékala čerstvá krev. Díky tomu byla relikvie objevena a přenesena do místního kostela. Ten je dnes poutním místem se silným duchovním přesahem, což dodnes přitahuje věřící z širokého okolí.

1 Raftování na řece Möll bylo díky zkušenému instrukturovi zábavné a bezpečné
2 Soutěska Raggaschlucht ve Flattachu. Hlavní hvězdou je zde potok Raggabach
3 Poutní kostel v Heiligenblut
4 Ledovec Pasterze je ukázkou oteplování

a užili si to jak začátečníci, tak zdatnější vodáci. Poté nás čekalo obědové grilování v kempu Pristavec, při němž jsme si dopodrobna vylíčili zážitky z pádlování, a jako sladkou tečku jsme zvolili ledovcovou kávu s dvojitou porcí zmrzliny, protože jsme uznali, že za ten výkon si ji rozhodně zasloužíme.

Soutěska a burácející vodopády

Odpoledne bylo počasí stále ukázkové a tak jsme s radostí pokračovali v místním objevování, tentokrát soutěsky Raggaschlucht ve Flattachu. Hlavní hvězdou je zde potok Raggabach, který si během tisíců let hloubil ve skále svoji cestu, čímž vytvořil pozoruhodné přírodní úkazy. Výsledkem je celá škála působivých vodopádů, od klidných, jiskřivých, až po ty pěnivé a burácející.

Rokle v korutanském údolí Mölltal, která byla v roce 1978 vyhlášena přírodní památkou, nás vedla po dřevěných chodnících kolem strmých skalních stěn – tedy nejspíš nic pro ty, co se bojí výšek. Výlet zabere zhruba 1,5 hodiny. Vstupenka pro dospělého stojí 9 euro, pro děti od 6 do 18 let 6 euro. Držitelé korutanské karty (www.kaerntencard.at) pak mají vstup zcela zdarma.

se na dně údolí nachází jen jezírko a nad ním zbytek ledovce. I tak je ale Pasterze největším ledovcem ve Východních Alpách. A my se na něj, vybaveni mačkami, lany a dostatkem oblečení, jelikož počasí v horách může být zrádné, vypravili.

Startovním bodem pro nás byla plošina Kaiser-Franz-Josef-Höhe ve výšce 2365 m n. m, která se nachází přímo pod nejvyšší horou Rakouska, Grossglocknerem. Na plošinu jsme dojeli autem po vyhlášené (a také zpoplatněné) Grossglockner HochalpenstraÙe, jež je v létě cílem nesčetného množství cyklistů, automobilů, motorek i turistických autobusů.